

Den lille kaninboka

Et introduksjonshefte om veien til et godt kaninliv

Boforhold

Et sosialt liv

Kosthold

Pris: Kr 0,-

Innhold:

- 3 • Et godt kaninliv**
- 4 • Boforhold**
 - 9 • Utekanin**
 - 13 • Huskanin**
- 16 • Sosiale kaniner**
- 21 • Kosthold og helse**
 - 24 • Atferd og håndtering**

Vi skal få kanin

For at dyrene våre skal ha det bra må vi forstå og ta hensyn til deres naturlige levesett og behov. Vi kan lære mye om hvordan de bør leve ved å se på deres ville slektninger, og vi vet i dag at kaniner har det best når de er i velfungerende par eller grupper, at de trenger god plass å bo på og at de må ha et gressbasert kosthold for å holde seg sunne og friske.

Mange blir overrasket over hva som kreves for å gi kaninene gode liv, men vi vet at informasjon og forberedelser øker sjansen for et godt og hyggelig kaninhold. Norges Kaninforening vil derfor gi oppdatert fagkunnskap om arten, i tillegg til praktiske tips som gjør hverdagen bedre for både folk og kaniner.

Marit Emilie Buseth

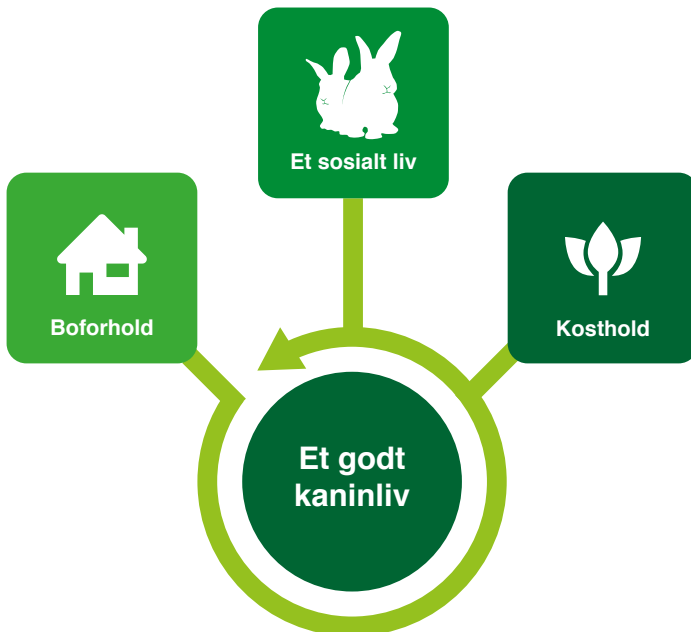
Leder i **Norges Kaninforening**
Forfatter av *Den store kaninboka* og
Rabbit Behaviour, health
and care

Et godt kaninliv

Kaniner er populære, men også et dyr som i stor grad blir misforstått og glemt. Alle våre kaniner er etterkommere av den europeiske villkaninen, og både små raser og store kjemper har de samme behovene når det gjelder ernæring, sosial kontakt og mulighet for bevegelse.

Det kan være mye å sette seg inn i når man skal ta vare på dyr, og for å gjøre det enklere å forstå vil vi i heftet ta utgangspunkt i en figur. Den viser tre punkter man kan fokusere på. Når man kjenner og tar hensyn til disse er man langt på vei mot et godt kaninhold.

Til sammen er de med på å gi kaninene god helse og velferd.

Boforhold

Gode boforhold er utgangspunktet for hvordan kaninene har det. Mye av kunnskapen vi har om arten i dag står i sterk kontrast til tradisjonell oppbevaring i bur, og Norges Kaninforening fokuserer derfor på et bomiljø som ivaretar kaninens fysiske og mentale helse. Vi vil i dette heftet vise til hvordan man kan ha kaniner boende både utendørs og inne med familien.

Hvordan vil kaninene bo?

Kaninen har et lett, nesten fugleaktig skjelett som holdes i form ved normal aktivitet og bevegelse. Kroppen vil raskt bli stiv og vond av lite egnede boforhold, og stillesittende liv i bur vil lett føre til forkalkningsgikt, benskjørhet, dårlig muskelmasse og stivhet i ledd. I tillegg vil kaninene miste koordinasjon og balanse og kunne få problemer med bevegelse og egenpleie. Kulde og trekk vil forverre tilstanden.

Vi har ikke villkaniner i Norge, men der de lever viser de hvordan de oss hvordan de selv ville valgt å bo. Villkaninene graver underjordiske tunneller og

bor der med de andre dyrene i kolonien. Hver enkelt beboer har et eget avlukke hvor de kan være alene, men tilbringer allikevel mesteparten av tiden med andre kaniner. De både leker, graver og sover sammen, og viser affeksjon ved å stille hverandre. De gresser også i følge og flokk og er sammen både for trygghet og velbehag.

Vi ser altså at kaninene har tilgang på isolerte, lune oppholdssteder, samt store områder de kan beite og løpe på. I tillegg bor de med andre kaniner.

Det er denne

naturlige levestilen

vi må ta hensyn til

når vi planlegger

eget kaninhold, og

heldigvis har vi gode

tips og praktiske råd

å dele.

Generelt om boforhold

Det er ulike måter å

ha kaniner boende

på. Noen har en kanningård i hagen, mens andre har dem boende inne,

omtrent som en hund eller katt. Med kunnskap om kaninens biologi, atferd

og sosiale behov er det uansett noen grunnleggende råd man kan gi når det

gjelder dyrets bomiljø;

- **Løpeplass**

Kaniner vil alltid ha behov for å kunne bevege seg og løpe når de ønsker det.

Et godt underlag er derfor viktig å ha på det tilgjengelige området.

- **Skjulested**

Kaniner vil alltid ha behov for et sted de kan være trygge og i fred. De må

derfor alltid ha tilgang på hus, huler, bokser eller områder de kan trekke seg tilbake til.

- **Utkikksposter**

Kaniner liker å komme litt opp i høyden og holde oversikt.

- **Stimuli**

Kaniner er nysgjerrige og smarte dyr som trenger stimuli og ulik aktivisering for å ha det bra. De vil ha noe å gnage på, en gravekasse eller et uteområde hvor de kan krafse, sosialt samvær med andre kaniner og muligheten for å utforske områder. Å utvide boligområdet er ofte spennende og populært. Om

man bor inne kan man la kaninene få tilgang på rom den normalt sett ikke har adgang til, og om de bor ute kan man sette opp en ekstra løpegård med kompostgjerder, slik at de kan få løpe litt ekstra utenfor kaningården under tilsyn. Husk imidlertid alltid på å sikre området og å ha noe kaninene kan søke

tilflukt under.

- **Dokasse**

Kaniner er renslige dyr som vil ha tilgang til en dokasse.

For å øke sjansen for at de bruker kassa bør man kastre dyrene, da dette vil fjerne det hormonelle behovet for å markere med

lort og urin. I tillegg bør man ha en tilstrekkelig stor dokasse som flere kaniner kan

benytte samtidig. Heng også en høyhekk over do eller ha en beholder med høy i kassa, da kaninene ofte gjør fra seg mens de tygger høy.

- **Hygiene**

Man må alltid sørge for god hygiene. Om man bruker strø i dokasse eller på et større område, må dette være tørt og rent, og stedene kaninene bruker til do bør skiftes daglig.

- **Temperatur og klima**

Det er viktig å beskytte kaninene mot ekstreme temperaturer, både hete på sommeren og kulde på vinteren. Kaninene kommer opprinnelig fra Spania, og der bor de i underjordiske tunneller hvor de ikke utsettes for voldsomme temperaturendringer.

På sommeren holder det seg relativt kjølig i hulene, mens det om vinteren er tilstrekkelig varmt og lunt. På denne måten er kaninen tilpasningsdyktige til årstidene.

HUSK PÅ KANINENE I KULDA

L

LØPEGÅRD
og plass til bevegelse

I

ISOLERTE HUS
svakt tempererte

V

VENNER

Kaninens idealtemperatur er 15-21 °C og det er følgelig problematisk å oppbevare dem i tradisjonelle bur på bakkeplan. Vi bor i et land med både frost, vind og hetebølger.

Det er også viktig å merke seg at kaniner ikke tåler hurtige temperaturendringer. Om man har kaniner boende ute på vinteren bør man altså ikke ta disse inn over tid, for så å sette dem ut igjen. Om de først har flyttet og tilpasset seg temperaturene inne, må man vente til sommeren med å sette dem ut igjen.

Kaniner svetter ikke og kan lett bli dårlige og i verste fall omkomme av overoppheting. I sommerhalvåret må man derfor alltid passe på at kaninen har tilgang til skygge, frisk luft og rent vann.

Utekanin

Når man har kaniner boende ute er det viktig å tenke på at årstidene skifter og at dyrene skal ha det godt, både på varme sommerdager og iskalde vinternetter. Været er også varierende og man må sørge for å ha stødige hus og inngjerdinger slik at uvær ikke skader kaninene. Ved ekstreme forhold bør man imidlertid flytte kaninene innendørs til faren er over.

- **Kaninhus, isolasjon og varme**

Når det gjelder kaninhus må man tenke på at det er mye dårlig vær. Bygg derfor romslig og sørg for at kaninene har gode og lune oppholdsrom. De kan godt velge å være ute, men må alltid ha muligheten for å gå inn for å tørke seg og holde varmen. Det er også hyggeligere å ha kaniner dersom huset er så stort at man kan gå inn i det og besøke kaninene der. I tillegg gjør det renholdet enklere. Det er også lurt å utnytte arealet i høyden ved å lage hyller og sitteplasser, eventuelt en hems med vindu ut mot løpegården. Sett inn en katteluke så kaninene kan gå ut og inn.

Mange lager hus av redskapsboder, dukkehus, en bod eller lignende, men pass på at husene kan isoleres, både i tak, vegger og gulv. Isolasjon er viktig uansett årstid, da det beskytter huset mot å bli iskaldt på vinteren og overopphetet på sommeren.

På vinteren må man ha tilgang til en varmekilde, slik at kaninene kan unngå frost og kulde. Vannet skal ikke bli til is, og kaninene bør ha en jevn temperatur i huset på omlag 7 grader. Da blir ikke temperaturendringene for store når de løper i inngjerdingen de har tilgang til, men det er samtidig mildt nok til at friske kaniner kan ha det godt året rundt.

Vinterpels beskytter ikke dyrene mot luftveislidelser eller ledd- og skjelettplager som følger kulde og trekk. Halm i buret fungerer heller ikke som tilstrekkelig isolasjon.

Unngå å kjøpe konvensjonelle og tradisjonelle bur, som både er kostbare, små og upraktiske. De lar seg heller ikke etterisolere og blir fort ødelagt av vær og vind.

- **Inngjerding**

Rundt kaninhuset må man ha en rovdysikker inngjerding. For at kaninene skal få utøve normal lekeatferd og få god fart når de løper, bør gården være på minimum 12 kvadratmeter. Sommergårdene kan også enkelt utvides med kompostgjerder, så kaninene kan løpe omkring på et større område under

oppsyn. Man kan bruke ferdige hundegårdselementer når man setter opp en kanningård. En rimeligere løsning er å sette sammen veggene selv ved å snekre rammer og bruke rovdysikker netting (firkantnetting). Hønsenetting må unngås å bruke, da kaniner kan bite seg ut og rovdyr komme inn.

Vær obs på at små kaniner kan sette fast hodet i ulike gjerder, så sett opp en mer finmasket netting på innsiden om du har kaniner med små hoder.

- **Sikring i bakken**

Sørg for at kaninene ikke kan grave seg ut av luftegårdene eller at rovdyr kommer inn. Når man legger netting horisontalt kan man grave denne ned i jorda, for så å legge på gress eller annet underlag på toppen igjen. Kaninene bør slippe å løpe på selve nettingen. Om man vil legge netting eller kompostgjerder direkte på bakkeplan, bør dette gjøres på hver side av luftegården, ca en meter ut på hver side. Man må imidlertid da følge godt med på eventuelt konstruksjonsarbeid fra kaninenes side. Om man derimot vil sette ned gjerder eller netting vertikalt, bør man sikre minimum 80 cm under bakken.

- **Sikring i tak**

Luftegårdene må også dekkes av tak eller netting for å holde rovdyr og rovfugler ute. Merk her at også katter er rovdyr. Ikke sjelden får vi tilbakemeldinger om katter som har lurt seg inn i utegårdene og tatt livet av kaninene. Sikringen kan bestå av netting som festes i hjørnene med ståltråd eller strips. En slik ordning bør holdes oppe av stendere, da eventuelt snøfall kan bli tungt. Takplater over hele eller deler av luftegården gir i tillegg skygge og le mot regn og snø.

Det er best å ha god takhøyde i løpegården, slik at man selv kan gå inn uten å måtte kripe omkring. Det er også hyggelig å ha mulighet for å sette opp noen stoler og tilbringe tid med kaninene der inne.

- **Selskap av en annen kanin**

Husk å tilrettelegge boligområdet for minimum to kaniner. Det er viktig for kaninens velvære å ha selskap. Se mer under Sosiale kaniner.

Huskanin

For mange er det lettere å tilby kaninene gode boforhold inne enn det er ute. Kanskje har man ikke muligheten til å bygge en løpegård og kaninhus i en hage, men heller et rom eller område kaninene kan bo på. Mange har i tillegg en utegård til sommerbruk. Man kan også sette opp en enkel løpegård med kompostgjerder, som kan brukes under oppsyn. En fordel med huskaniner er den nære kontakten man kan oppnå med familiedyret. Det er også lettere å følge med på kaninens helse når man bor sammen med dyrene.

- **Frittgående eller i bing**

Mange tilrettelegger og kaninsikrer boligen så kaninene kan gå fritt omkring. Noen velger å ha kaninene på et avgrenset område, mens andre har dem på egne rom på natta og lar dem gå løst under oppsyn. Det er mange praktiske løsninger, men det viktigste er sikkerhet og at kaninene har god nok plass.

- **Bing**

Et avgrenset område kan enten være et soverom, en stor gang eller en inngjerding. Man kan innrede med dokasse, skjulesteder, tepper og gnage-materiale og få et langt bedre og rimeligere alternativ enn konvensjonelle bur.

Mange vil ha kaninene i slike binger og gi dem tilgang til resten av boligen under tilsyn. Man må imidlertid huske at kaninen er mest aktiv på tider da vi sover eller er utilgjengelige. Et avgrenset område må derfor være stort til at kaninene kan bevege seg og stimuleres tilstrekkelig, uavhengig av om vi drar hjem fra jobb eller sover litt lenge på morgenen. 7 kvadratmeter bør være et minimum for en slik bing.

- **Kaninsikring**

Når man har kaniner gående løs må man fjerne tilgangen til fristende ledninger. Et lite jafs er alt som skal til. Ledningsskjulere eller kanaler kan enkelt settes utenpå løse ledninger. I tillegg kan man benytte ledningsskjulende møbler, som mediebenker eller ombygde skap. Kontakter kan også settes høyere opp på veggen, slik at de lettere kan skjules for kaninene. Vær spesielt obs på ladere som ligger og slenger.

Husplanter bør også holdes utenfor rekkevidde, da mange av dem kan være giftige for kaninen.

- **Tepper**

Kaninene må ha sklisikre tepper og løpebaner hvor de kan få høy fart. De vil ikke klare å mosjonere eller bevege seg normalt på glatte gulv. De kan også

skade seg eller bli nervøse uten godt gripetak. Teppene bør være mye og gode for labbene.

- **Distraksjoner**

For at kaninenes naturlige behov ikke skal gå ut over bordbein og tapet, må man sørge for at de har annet lovlig og spennende gnagemateriale.

Pappesker, greiner, gnageprodukter av spisbart kvistverk og andre aktivitets-tilbud må alltid være tilgjengelig. Husk også at enslige kaniner ofte er mer destruktive enn de som er i gode parforhold.

Sosiale kaniner

Kaniner er svært sosiale dyr med behov for vennskap og selskap for å ha det bra. Det er derimot mange som feilaktig tror at dyrene må bo alene, da de har sett eller hørt om kaniner som sloss. Med kunnskap om kaninenes sosiale ordning og atferd kan man imidlertid ta nødvendige forholdsregler og tilrettelegge for gode samliv.

Til tross for at våre kaniner ikke må samarbeide om å grave huler og holde vakt, vil de allikevel ønske sosial kontakt med artsfrender. Man kan se at kaniner som lever i gode samliv har helsefordeler, lever lenger og utviser mindre stressrelatert og nervøs atferd enn de som bor alene. Man observerer også mer naturlig atferd hos kaniner i parforhold, og de både hopper, spretter og koser mer enn de som bor alene. Samboere vil altså være mer fornøyde og glade enn enslige.

Hvordan får man kaniner til å bli venner?

Når man skal tilrettelegge for gode samliv er det viktig å kjenne til deres naturlige levemåte. Medlemmene i en gruppe vil ha ulike plassering i en rangordning. Om man har to kaniner vil altså en av dem ønske å være sjef. Kaninene er også svært territorielle og vil forsvare hjemmet sitt mot inntrengere. Fremmede kaniner bør derfor introduseres på et nøytralt område ingen av de involverte føler eierskap til.

I tillegg bør alle de involverte være ferdig kastret, uavhengig av kjønn. Hormonelt betinget atferd vil kunne føre til krangling/slossing og gi et dårlig utgangspunkt for varig vennskap. Etter kastring bør man som hovedregel vente ca fem-seks uker før man introduserer en ny venn.

• Introduksjon

Kaniner må fraktes til og introduseres på et nøytralt område. Når kaninene er sluppet løs, må man være innstilt på at de vil kunne jage og ri på hverandre. Dette er et viktig ledd i etableringen av den nødvendige rangordningen.

Kaninene vil forsøke å dominere hverandre, og den ene vil forhåpentligvis bli den lille gruppas overhode. Man må regne med at det flyr noen pelsdotter, men så lenge kaninene ikke angriper og biter hverandre bør de ikke separeres i denne prosessen.

Ved slossing må man naturligvis separere dem, men kan eventuelt forsøke samme metode på nytt eller ha en mer gradvis tilnærming. En bondings-

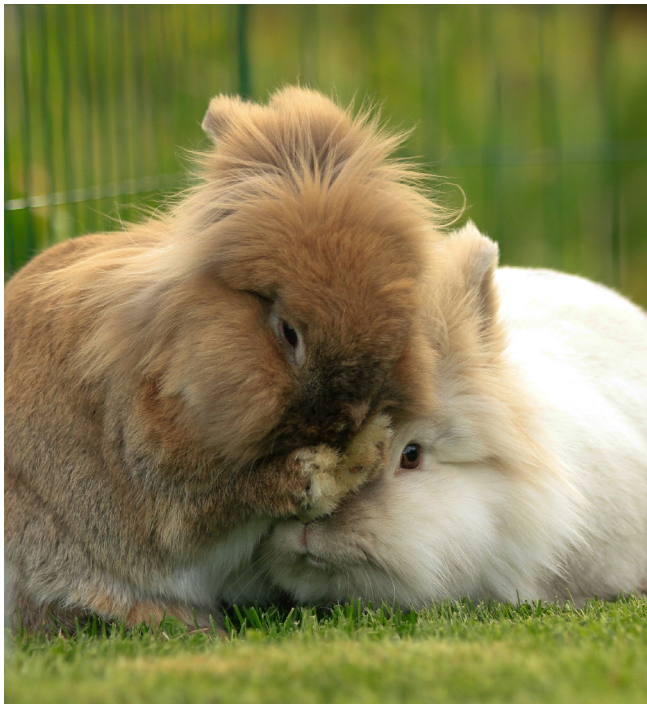
Samlivsråd:

- Kastring av begge kjønn
- Introduksjon på et nøytralt område
- Gode boforhold
- Stabilitet

prosess kan ta tid. Det er imidlertid viktig å merke seg at ikke alle individer vil gå overens, men at det er noen der ute til alle.

- **Bomiljø**

Kaninene må bo på et område som er godt tilrettelagt for kaniner, både med tanke på fysisk aktivitet og at de ikke skal tvinges til å være sammen. De må ha muligheten til å både oppsøke og trekke seg unna sosial kontakt når de selv ønsker det. Et bur er altså ikke tilstrekkelig og vil kunne føre til irritasjon.

- **Stabilitet**

Kaniner som er venner bør ikke separeres. Dette innebærer at man bør ta med begge når noen skal til veterinæren og ikke utsette dem

for stress og sorg ved å skille gode venner. Kaniner knytter seg sterkt til hverandre og føler omsorg og kjærlighet for en god kaninvenn.

- **Kastrering og kjønn**

Det anbefales å kastrere begge partene i et forhold. Hormonelt betinget atferd hos den ene kan føre til frustrasjon og kranling og gi dårlig grunnlag for varig vennskap. I tillegg er det vesentlige helsefordeler ved kastrering, spesielt for

hunnkaniner. De har en svært høy risiko for å utvikle kreft i livmoren, noe som elimineres ved kastrering.

Hormonell atferd kan vedvare noen uker etter kastrering, så ved introduksjon av voksne kaniner kan man vente omlag 5-6 uker før man introduserer dem for hverandre. Hannkaniner kan også fremdeles være fertile i denne perioden og skal ikke settes direkte inn til en ukastrert hunn etter inngrepet.

Om man har kjøpt to kaninunger som er venner og kastrerer disse så raskt som mulig, vil det normalt sett ikke være behov for å separere dem før og etter kastrering. Det er imidlertid viktig å dobbeltsjekke kjønn og kastrere eventuelle hannkaniner så snart testiklene faller ned, normalt fra 11-12 ukers alder. Hunnkaniner kastreres normalt sett fra 5-6 måneders alder.

Den enkleste og mest stabile kombinasjonen er en kastrert hann og kastrert hunn. Kastrerte likekjønnede kaniner kan også fungere godt sammen, men generelt sett er det lettere med en hann og en hunn. I større grupper vil det i

enda større grad handle om gruppedynamikk og om dyrene finner en rangordning alle er tilfredse med. Her er det også spesielt viktig med romslige boforhold.

Det har ingen betydning om kaninene er søsken og har vokst opp sammen. De må allikevel kastreres for å forbli venner og kunne bo godt sammen.

- **Kjønnsbestemmelse for å unngå drekthet**

Det kan være vanskelig å kjønnsbestemme kaninunger, og selv erfarne oppdrettere, veterinærer og ansatte i dyrebutikker har tatt feil. Kaninunger er leveringsklare fra 8 ukers alder, men det er viktig å dobbeltsjekke kjønn flere ganger fra 11-12 ukers alder, både for å unngå plutselige kull og uvennskap.

Les mer om bonding av kaniner på www.kaninboka.no

Kosthold og helse

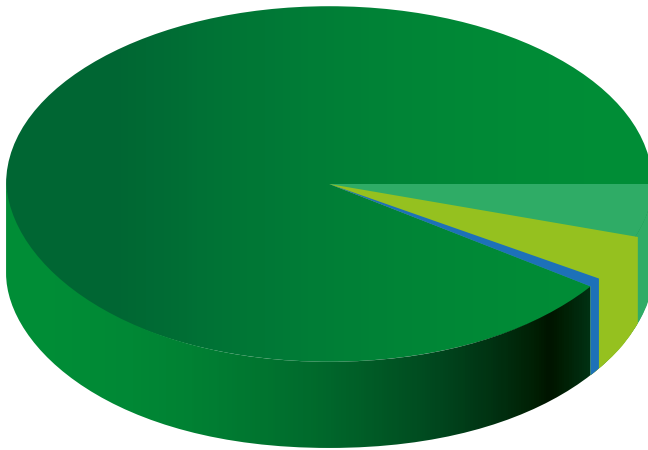
Kaniner er laget for å spise mye næringsfattig og fiberrik mat. I naturen vil arten spise ulike gressorter og planter fra store områder, og tilgangen og næringsinnholdet vil variere med årstidene. For å holde våre kaniner sunne og friske må vi gi et tilsvarende gressbasert og fiberrikt kosthold.

Kaninene har en rask fordøyelse, og uten fibre i høyet vil den nødvendige bevegelsen i tarm og mage reduseres og gjøre kaninen syk. I tillegg er høyspising avgjørende for at tennene slipes ned og holder seg fine. Man må også huske på at kaniner i naturen bruker mye av sin våkne tid på å gresse og lete etter mat, så høyspising er også et viktig aktivitetstilbud.

85-90 % av kostholdet bør bestå av høy og gress, noe som normalt sett tilsvarer kaninens egen kroppsstørrelse. Det skal alltid være mye høy tilgjengelig. I tillegg bør man gi en mager og fiberrik pellets. En liten mengde av et kvalitetsfôr skal sikre kaninens mineral- og vitaminbehov og sørge for at

kaninen får i seg det den trenger av næringsstoffer. Veiledende mengde pellets vil som regel være 1 ss pr kg kanin i døgnet, men dette kan tilpasses hver enkelt kanin etter hold og behov. Unger bør ikke få fri tilgang, men en pellets beregnet på ungdyr, dosert etter forventet voksenvekt. Kaninene bør også få en porsjon grønn bladsalat daglig.

KANINBOKAS KOSTHOLDSRÅD:

■ høy ■ bladgrønt ■ pellets ■ godbiter

• Hva kaniner ikke skal spise

De fleste sykdommer og lidelser kaniner pådrar seg er et resultat av feilernæring. Særlig manglende høyspising vil føre til tannproblemer og annen alvorlig sykdom. Det er derfor viktig å unngå uheldig mat og heller sørge for at kaninen får de beste forutsetningene for god helse.

Kaniner skal ikke ha pellets beregnet på andre dyrearter. Kaniner skal heller ikke få ulike blandinger, som gnagerblandinger eller mix med hele frø, korn, nøtter og tørket mais. Mat med mye sukker og stivelse skal unngås. De skal ikke spise brød, potet, linser, bønner, kjeks og kaker. Dyrene er også

laktoseintolerante og skal ikke bli servert noe som inneholder meieriprodukter, som yoghurtdrops.

Giftig: Løk, rabarbra, stilk og blader på tomat, kjerner og steiner i frukt, avokado og sjokolade.

Les mer om kaniners kosthold på www.kaninboka.no.

- **Symptom på sykdom og plage**

All form for endring kan være et tegn at noe er galt. Åpenbare endringer som at kaninen slutter å spise må tas alvorlig, i tillegg må mer subtile signal som endring i atferd også tas seriøst. Det er altså avgjørende å kjenne sin kanin. Hvordan oppfører kaninen din seg når hun er glad og frisk? Hvor mye høy spiser kaninen, og hvordan er avføringen? Hvordan føles det å kjenne på en frisk og myk kaninmage? For å avdekke noe unormalt må man kjenne det normale og reagere på avvik. Når det gjelder kanin er det viktig å ikke vente, men få kvalifisert hjelp når noe er galt.

Les mer om sykdom hos kanin på www.kaninboka.no.

Atferd og håndtering

Mange synes det er vanskelig å forstå en kanin. Som byttedyr har kaninene utviklet et forsiktig og stille språk, og dyrene vil ikke være like tydelige som en hund eller katt på hva de vil. Ved opplevd fare vil kaninene forsøke å gjemme seg og de vil skjule tegn på smerte og ubehag så langt det er mulig.

Mange har dessverre et urealistisk bilde på hva en kanin er. Barn forventer kanskje en levende kosebamse og blir skuffet over det kjedelige dyret som ikke vil sitte på fanget. Det er derfor viktig at den voksne overværer barnets omgang med kaninen, lærer barnet hvordan man kan forstå og behandle dyret og forhåpentligvis gi et bedre grunnlag for et godt og hyggelig dyrehold.

- **En trygg kanin**

For at kaniner og barn skal ha det fint sammen er det viktig å være klar over hva som skal til for å få en trygg kanin. Siden kaninen er et byttedyr er det viktig for den å ha kontroll over kroppen. Når kaninen opplever noe truende vil den nemlig forsøke å løpe for å komme i sikkerhet. Om man holder kaninen fast vil den kjenne at den ikke kan bevege seg og bli utrygg.

Et godt råd er derfor å la kaninen gå fritt omkring mens dere sitter på gulvet eller bakken. Pass alltid på å ha esker eller andre skjulesteder tilgjengelig. Når kaninen kommer bort for å snuse kan man gi noen urter eller stryke den forsiktig fra snuta og opp mot hodet. Om kaninen ønsker å gå for å undersøke eller bare være i fred bør den få lov til det. På denne måten vil kaninen lære seg at dere ikke utgjør noen fare og komme tilbake for flere urter og klapp etterhvert.

NB: Man skal aldri løfte en kanin etter nakkeskinnet eller ørene, da det vil medføre skade, frykt og smerte. Det er viktig at hele kroppen får støtte når man holder en kanin. Bruk alltid to hender og hold kaninen inntil kroppen. Man skal heller ikke legge kaninen på rygg. Mange misforstår og tror at den urørlige kaninen i armkroken koser seg, mens den snarere har gått inn i en hypnoselignende tilstand for å unnsnippe et rovdyr. Urørligheten kalles tonisk immobilitet, er fryktbasert og bør unngås så langt det er mulig.

Hvor skal vi kjøpe kaniner?

Norges Kaninforening oppfordrer alle til å ta til seg omplasseringskaniner, enten via private eller organisasjoner som hjelper dyr.

Norges Kaninforening er en landsdekkende organisasjon som hjelper til ved behov, mens ulike lokalavdelinger av Dyrebeskyttelsen Norge også har kaniner. I tillegg er det flere lokale hjelpeorganisasjoner, som Kaninhjelpen Sørlandet, Kaninhjelpen Bergen mm.

Les mer om kaniner på www.kaninboka.no. Få også gode tips på gruppa 'Den store kaninboka' på Facebook.

Kilder:

- *Den store kaninboka, Marit Emilie Buseth*
- *Veterinærinstituttets rapport; Velferdsbehov hos kanin, 2018*

Norges kaninforening

Org.nr. 912 315 940

E-post: kontakt@norgeskaninforening.no

Nettside: kaninforeningen.no

Støtt oss via VIPPS: 11761,
eller skanne QR-koden over.

Kunnskap fremmer velferd